

[Bernhard Baunsgaard.]

ministerens forslag et klart og godt forslag, forståeligt for alle. Men når sidste punkt i paragraffen så lyder: „Ved beregningen af skatten af formueindkomsten og formuen sambeskattes ægtefællerne dog . . .“, så er vi ude dér, hvor de almindelige borgere ryster på hovedet og spørger sig selv: ja men vil de dog gøre grin med os derinde? Og den almindelige borger har jo ret. Man kan ikke på én gang lade mand og kone betale skat af deres indkomst hver for sig og samtidig sambeskatte dem. Det lader sig ikke gøre på fornuftig vis, naturligvis ikke, og hvorfor skal det være så indviklet? Ja, regeringen vil øjensynlig ikke mere høre på den snak om ligestilling, og så laver man et indviklet forslag, der tilsyneladende giver ligestilling, men alligevel ikke gør det. Forslaget strider mod sund fornuft, der er ingen grund til at gå den lange omvej for at nå det samme resultat som nu. Men forslaget strider også mod de hensigter, som et flertal gang på gang har proklameret.

Der er i virkeligheden i bemærkningerne kun én trøst at hente. Der står: Forslaget betyder ingen ændring for enlige. Jeg håber, bemærkningen holder.

De gældende regler lægger skat på ægteskab, men her er der dog den undskyldning, at den gældende lovgivning er udtænkt i en tid, hvor manden var hovedperson og kvinden skulle være manden lydige og underdanne, og en sådan fastslåen af overlegenhed var vel nok en ekstra skat værd. Men det er jo sagen. Kombinationen af en progressiv statskat og en regel om, at alle formueindkomster skal beskattes eller, efter forslaget, beregnes hos manden, medfører en ekstra skat på ægteskabet, og det gik i en tid, hvor det almindelige var, at kvinden opgav sit arbejde, hvor både han og hun var indstillet på til trods for de pæne ord i ægteskabsloven, at det var ham, der havde ansvaret for pengene, og hende, der passede hus og hjem. Men tiden er en anden nu.

Jeg har her nogle oplysninger fra Århus, der viser det. I hele Århus bidrager mere end 70 pct. af alle gifte kvinder til husstandsindkomsten, og i tilknytningsområderne når vi højere op, mellem 80 og 100 pct. Det er den nye situation, som vor skattelovgivning må tage udgangspunkt i.

Regeringen vil ikke ofre de nødvendige

penge, dette forslag kan ikke gennemføres, men jeg håber, at vi i udvalget når til en mere rimelig udvej. Vi bliver vel i øvrigt også nødt til at handle. EF kræver jo, at kvinden, også den gifte, behandles som andre mennesker.

Jeg er kun tilfreds med ét i forslaget, at ægtefæller ikke mere skal hæfte for hinandens skat. Det er en rimelig konsekvens af ægteskabsloven, men den er også fra 1925, 50 år efter.

Stetter (KF):

Lovforslaget har underoverskriften: skattemæssig ligestilling af ægtefæller. Denne titel lyder godt, men dermed er også alt fordelagtigt sagt. Jeg vil anbefale tingets medlemmer at læse forslaget og dets bemærkninger omhyggeligt i den kommende juleferie. De vil så erfare, at denne lovgivning vil medføre et væld af ændringer i andre love, et væld af komplikationer og misforståelser, foruden et kolossalt merarbejde for administration og hundretdusindvis af skatteydere. Kort sagt, en mængde faktorer, som kun kan forøge utilfredsheden med og leden ved vort i forvejen komplicerede skattesystem.

Det skal siges til ministerens fortjeneste, at han her har søgt at løse en bunden opgave, pålagt ham af et folketingsflertal, og at han ikke forsøger at fortie vanskelighederne. Vi konservative vil medvirke til en gennemførelse af skattemæssig ligestilling mellem ægtefæller med hensyn til formue og formueindkomst. Vi har imidlertid erkendt, at det i praksis er umuligt at nå en 100 pct. ligestilling med de personer, der lever papirløst.

Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning har bekræftet denne opfattelse. Ydermere har vi nu ministerens forslag, som i realiteten klarlægger alle de komplikationer og vanskeligheder, man løber ind i og skal slås med, hvis man vil forsøge at give ægtefæller samme specielt personlige skatteretlige stilling som personer, der ikke lever inden for ægteskabets rammer.

Vi konservative har tidligere foreslået forskellige former for skattemæssig ligestilling, men er hver gang blevet afvist af et flertal her i salen. Det har også været tilfældet de gange, vi har foreslået et splittingsystem, således at beskatningen af den samlede formue, hvad enten den er positiv eller negativ, fordeles med halvdelen hos hver ægtefælle.